

egentlig ligger for ved denne Behandling, nemlig Spørgsmaalet om Vedtagelsen af Lovforslagets Oergang til det andet Ting, maa jeg dog gøre opmærksom paa, at ærede Medlemmer, der have talt, jo mere og mere ere komne bort herfra. Ærede Medlemmer ere mere end sædvanlig komne ind paa det, der hører hjemme paa de tidligere Trin, første og anden Behandling, nemlig Forhandling om enkelte Dele af Lovforslagets Indhold. Naar jeg nu giver den ærede Ordfører Ordet — for saa vidt han ønsker det — beder jeg ham om ikke at følge ærede Medlemmer i at optage Punkter, der have ligget for eller kunde have ligget for ved tidligere Behandlinger, men ikke høre hjemme ved denne Behandling. Hvis den ærede Ordfører finder Anledning til at indlade sig paa almindelige Betragtninger om Vedtagelse af Lovforslaget i dets Helhed, har han Ordet.

Ordføreren (Højt): Jeg skal ikke udtale mig om de Bemærkninger, der ere fremkomne til de enkelte Paragraffer, idet jeg ikke kan indse, at det nu er Tiden til at optage Debatten derom. Ærede Medlemmer skulde være fremkomne dermed ved 2den Behandling. Det havde jo staaet dem frit for at stille Ændringsforslag, men saadanne ere ikke fremkomne. Jeg skal derfor ikke komme ind derpaa, skønt jeg nok kunde være fristet dertil for visse Punkters Bedkommende; idet jeg tror, at de Herrers Syn paa Sagen ikke er saa ganske korrekt.

Jeg kan for Resten udtale, at Lovforslaget i den Stikelse, hvori det foreligger, heller ikke ganske stemmer med mine Ønsker, og det gaar vist flere ærede Medlemmer paa samme Maade, men jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, thi det maa vistnok erkendes, at det er forbundet med ikke ringe Vanskelighed, ja næsten er umuligt at tilvejebringe en Jagtlov, der kan tilfredsstille alle. Grunden dertil er vel væsentlig den, at der paa dette Omraade, som den højtærede Minister flere Gange har bemærket, findes en saa overordentlig stor, man kan næsten sige for stor Sagkundskab, og det vil endda at være, hvad det er, men Ulykken er, at de jagtlyndige slet ikke ere enige, thi det, som nogle jagtlyndige mene er det principielt rigtige, er efter andre lige saa jagtlyndiges Mening rent galt. Under disse Forhold er det selvfølgelig meget vanskeligt at træffe det rette. Dertil kommer et andet Forhold, der paa en vis Maade blev berørt af det ærede 1te Medlem for 5te Kreds (S. Chr. Hansen), nemlig at Jagtretten efter den gældende Lovgivning tilkommer selv nok saa lille Grundejer, skønt man vist maa indrømme,

at der egentlig, naar man skal se rigtig paa Tingene, ikke kan tales om Jagtret paa saadanne smaa Lodder, hvor man ikke kan stykke sin Bøsse af uden at stykke et godt Stykke ind paa Naboens Jord, men det er Lov, og der maa derfor tages Hensyn saa vel til de smaa Grundejere som til dem, der have store Jagtdistrikter. Man maa altsaa give fælles Bestemmelser for dem, og dette er meget vanskeligt. At der skulde gives særlige Bestemmelser for Verne og for Jylland, har vel ikke været det ærede Medlems alvorlige Mening, og derpaa skal jeg ikke komme ind; men naar han nævnte, at Bildtet ikke har nationaløkonomisk Betydning, kan jeg ikke indrømme det, og han syntes ogsaa selv at gaa ud fra, at det har nationaløkonomisk Betydning, idet han sagde, at naar Bildtet forøges, vil det medføre, at Rødbrikerne falde. Jeg tror, at som Lovforslaget nu foreligger, maa man, selv om det ikke tilfredsstiller alle Ønsker, sige, at det paa mange Punkter, ja i det hele, betegner et betydeligt Fremskridt fra den nuværende Tilstand, og at det er blevet Tilfældet styldes først den velvillige Maade, hvorpaa den højtærede Indenrigsminister har stillet sig over for de fremkomne Spørgsmaal, og dernæst den Smødeførelse, der er vist fra de forskellige Sider, for at de modstridende Anskuelser kunde nærmes til hverandre. Jeg vil haabe, at Sagen under dens videre Gang maa blive behandlet med den samme Velvilje og Smødeførelse, og at selv om den skulde vende tilbage hertil i forandret Stikelse, hvilket jo er tænkeligt, Forandringerne da ikke maa være større, end at man kan blive enig derom, saa at denne Sag, der nu i flere Aar har staaet paa Dagsordenen, endelig en Gang kan blive tilendbragt paa en heldig Maade og for en længere Aarrække. Derfor skal jeg paa det bedste anbefale Vedtagelsen af Lovforslaget, som det nu foreligger.

C. Danneberg-Samsøe: Jeg kan ikke være enig med de ærede Medlemmer, der have talt imod Lovforslaget, som det nu foreligger. Som den ærede Ordfører udtalte, maa det absolut anses for et Fremskridt mod den nu bestaaende Lovgivning. Det forekommer mig, at man maa sige, at Lovforslaget hævder Grundejernes Ret i højere Grad end hidtil, og at der i det er gjort, hvad der kan gøres, for at ramme det professionelle Krybskytteri, hvorunder alle Grundejere lide. Desuden forekommer det mig, at der er slet Fremskridt, med Hensyn til Fredningsstederne. Jeg skønner derfor ikke rettere, end at vi i det hele og store